

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa: **F. K.**, bytom Š. K. č. X., P., zastúpeného J. J. V., advokátom so sídlom v P., P. č. X., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o výšku úrazovej renty**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 16. septembra 2010, č. k. 12Sd/53/2010-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 16. septembra 2010, č. k. 12Sd/53/2010-28, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 8. decembra 2009, ktorým rozhodla, že navrhovateľ má podľa § 88 a § 89 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) od 29. februára 2008 nárok na úrazovú rentu v sume 255,03 Eura mesačne a súčasne z dôvodu, že navrhovateľovi bol od 1. júna 2008 priznaný invalidný dôchodok, rozhodla podľa § 89 ods. 2 zákona o znížení sumy úrazovej renty tak, že od 1. júna 2008 nemá nárok na výplatu úrazovej renty z dôvodu, že jej suma nepresiahla nulu.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ namietal nezákonnosť rozhodnutia odporkyne z dôvodu, že odporkyňa mala započítať len tú časť invalidného dôchodku, ktorá zodpovedá zdravotným problémom, súvisiacim s priznanou chorobou z povolania tak ako tomu bolo podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2003. Okrem choroby z povolania trpí ďalšími závažnými ochoreniami. Krajský súd poukázal na ustanovenie § 89 ods. 3 zákona a preto považoval námietky navrhovateľa za nedôvodné.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. Zotrvál na námietke, že choroba z povolania mu bola priznaná z dôvodu jednostranného nadmerného zaťaženia pri práci skladového robotníka v N. C. Z., A. Miera poklesu jeho schopnosti vykonávať tohto zamestnania bola hodnotená na 70% a všeobecný pokles pracovnej schopnosti pre účely invalidného dôchodku vo vzťahu k všeobecným, podstatne ľahším povolaniam, bol hodnotený na 75%. Krajský súd taktiež neprihliadol na to, že jeho invalidný dôchodok bol zvýšený. Podľa názoru navrhovateľa pri výpočte sumy úrazovej renty mala byť braná do úvahy výška dôchodku ku dňu priznania úrazovej renty, nie suma už zvýšeného dôchodku. Krajský súd sa taktiež nevysporiadal s jeho námietkou ohľadne rozdielneho hodnotenia poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty a na účely invalidného dôchodku. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil, vec jej vrátil na ďalšie konanie a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ namietal nezákonnosť rozhodnutia odporkyne o znížení úrazovej renty od 1. júna 2008.

Medzi účastníkmi nebola sporná výška úrazovej renty, ktorá navrhovateľovi patrila od 29. februára 2008 v sume 7683 Sk mesačne (255,03 Eura mesačne) a v tejto výške mu

patrila aj ku dňu 1. júna 2008. Navrhovateľ ničím nespochybnil, že od 1. júna 2008 má nárok na invalidný dôchodok v sume 14 896 Sk mesačne (494,46 Eura).

Ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty o sumu tohto dôchodku (§ 89 ods. 2 veta prvá zákona)

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v prípade súbehu nárokov na výplatu invalidného dôchodku a úrazovej renty sa suma úrazovej renty zníži o sumu invalidného dôchodku. Nie je pritom rozhodujúce, či dôvodom pre priznanie úrazovej renty a invalidného dôchodku bolo to isté, alebo iné ochorenie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval za nedôvodnú a zákonom nepodloženú požiadavku navrhovateľa, aby mu na účely § 89 ods. 2 zákona bola započítaná len tá časť invalidného dôchodku, ktorá zodpovedá zdravotným problémom, súvisiacim s priznanou chorobou z povolania

Podľa § 89 ods. 3 zákona na zníženie úrazovej renty podľa odseku 2 je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, *a ak bol dôchodok uvedený v odseku 2 priznaný po priznaní úrazovej renty, rozhodujúca je suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania.*

Úrazová renta bola navrhovateľovi priznaná od 29. februára 2008, invalidný dôchodok mu bol priznaný až od 1. júna 2008. Požiadavka navrhovateľa, aby pri výpočte sumy úrazovej renty bola do úvahy braná výška dôchodku ku dňu priznania úrazovej renty je preto je nedôvodná a nelogická.

Je potrebné uviesť, že aj v prípade, ak by odporkyňa v priebehu konania o invalidnom dôchodku vydala v dlhšom časovom rozpätí viac rozhodnutí o priznaní (zvýšení) invalidného dôchodku od 1. júna 2008, pre rozhodnutie o výške úrazovej renty by bola rozhodujúca tá výška invalidného dôchodku, na ktorú by mal poistenec nárok ku dňu jeho priznania (tu k 1.6.2008) podľa posledného takého rozhodnutia.

Prípady, kedy k priznaniu invalidného dôchodku došlo až po priznaní úrazovej renty, rieši ustanovenie § 89 ods. 3 zákona v časti za prvou čiarkou. Pre zníženie úrazovej renty od 1. júna 2008 je preto rozhodujúca suma invalidného dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania, teda ku dňu 1. júna 2008. Keďže k tomuto dňu mal navrhovateľ nárok

na invalidný dôchodok v sume 14 896 Sk mesačne (494,46 Eura), po znížení úrazovej renty o sumu tohto dôchodku v súlade s § 89 ods. 2 veta prvá zákona (14 896 Sk - 7683 Sk) suma úrazovej renty nepresiahla nulu. Nepochybila preto odporkyňa, keď rozhodla, že navrhovateľ z tohto dôvodu nemá nárok *na výplatu* úrazovej renty.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v tomto konaní nebol úspešný a odporkyňa náhradu trov konania neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská